

Mihályi Gábor–Soós Andrea–Szalay Tamás

TÖBB MINT PRODUKCIÓ /

JÁSZOK – történelmi dal- és táncjáték

Lehet nevezni az alkotóelmék találkozásának, vagy a csillagok szerencsés együttállásának, vagy csak egyszerűen kitartó, profi és következetes munkának, de valami olyan összkulturális mű készül, ami mérföldköve lesz a jászok történeti feldolgozásának. Olyan kulturális alapmű, mely részben pótolja is azt a hiányt, amit a jászok integrálódó folyamatuk közben elvesztettek. Persze, nem hozza vissza az elvesztett nyelvet, vagy a magyarrá alakult múltat. Megerősíti viszont a jelenlegi jász nemzedék kitartó identitását.

Mihályi Gábor: Van egy gondolat, amely sokáig csak egy bűvópatakként létezik az emberben, és egyszer csak előjön, előbukkan, vélhetően nem véletlenül. Én is jász vagyok. Hogyne gondolkozna az ember, hogy ennek a különleges és sajátos kis népcsoportnak az identitásával, annak megerősítésével foglalkozzon.

Soós Andrea: Mi már 2014 ősze óta dolgozunk ezen a produkción. Nagyon-nagyon büszke vagyok, hogy alkotóként, szervezőként, producerként részt vehetek ebben a munkában. A teljes társulat több mint 100 fő. Kitüntető Melis Lászlónak és Szűcs Editnek a részvétele a darabban, akik mindketten a Saul fia c. film alkotói stábjának a tagjai. Melis László a Jászok zeneszerzője, Szűcs Edit pedig a jelmeztervezője. Gondolom, ezzel is minden résztvevő érezheti annak a súlyát, milyen művészekkel alkothatunk együtt, és milyen színvonalas produkció készül.

Mihályi Gábor: A legfontosabb az, hogy társakat kell találni. Olyan alkotótársakat, akik képesek ezt az egész folyamatot végigvezérelni és a szükséges szellemi javaikat hozzátenni. Legyen az zeneszerző, koreográfus társak, szövegíró, vagy dramaturg. De ugyanilyen fontos a producer is, aki igyekszik megteremteni a hátteret, hogy a gondolatok valóban szárnyaljanak, ne pedig kis beteg madárként nekirepüljenek a zárt térnek.

Soós Andrea: A produkció nemcsak a jászoknak, a Jászságnak lesz különlegesen kiemelkedő nyári produktuma, hanem országosan is egy korszakalkotó műről beszélhetünk. Egy összművészeti produkcióról van szó. Találkozni fog az opera a népzenevel, a kórusmű a digitális látványvilággal. Igyekszünk elsősorban a jász alkotók, a jász művészek tehetségét egész komplexen bemutatni.

Mihályi Gábor: Nem lett volna elég az, hogy én kitalálom, hogy a jászokról készüljön egy történelmi dal- és táncjáték, és emlékezzünk meg egy művészeti produkcióval, hagyományt teremtsünk, erősítsünk meg egy identitást, ha nem tudtam volna, hogy valóban kiváló művészeti csoportok és kiváló itteni és elszármazott művészek vannak a Jászságban. És itt a

szólistákról is kell beszélni: Busai Borikáról, Kaszai Liliről vagy Turi Melindáról, Mizsei Zoltánról. Van ennek a kis területnek egyrészt történelme, hagyománya, és van egy nagyon erős művészeti potenciálja. Mindez sajátosan és szerencsésen összeállva könnyíti az én dolgomat és megteremti a lehetőséget. Mert lehetett volna ebből csak táncjátékot, vagy színházi előadást csinálni. De úgy gondolom, hogy a mai világban ez az összművészeti alkotás képes elsőként olyan erővel hatni, amely valóban méltó ahhoz a történelmi hagyatékhoz, amelyből mi jászok meghatározzuk magunkat, és méltó azokhoz a művészekhez is, akik részt vesznek benne.

A produkció egyik alapvetése, hogy nem a dokumentarista történelmi hitelességet veszíti figyelembe, kikerülve a vitás kérdéseket és a megosztást, hanem a mondavilág misztikusságát és az ebből eredő hitvilág erősítette identitást.

Mihályi Gábor: Én ugyan jász vagyok, de a szunnyadó jász öntudatom az elmúlt évtizedek során nem kényszerített engem arra, hogy pontosan utánanézzek, hogy hogyan is van ez? Mik is vagyunk mi?

Hogyan és mi történt itt? Hogyan lehetett, hogy 600 év alatt egy Ázsiából származó nép elvesztette nyelvét, kultúráját, identitását, viseletét, szokásait és felolvadt a magyarságban? És mégis, ennek a múltnak a nyomai itt vannak közöttünk, én is érzem a bőrömon. Hogyan is tudunk ehhez hozzájárulni? Az előadás 14 jelentben mesél egészen a misztikus, történelmi múltú kezdetektől napjainkig. Előre mondom minden történelmet szerető jász kutatónak, hogy ez nem egy dokumentarista alkotás, hanem egy szabad művészeti alkotás. A történelmi múlt vitás kérdéseibe nem akarunk belebonyolódni. Mi a sok oldalról jövő vélemények valamilyen eredőjét szeretnénk bemutatni. Van egy nép, amely folyamatos konfliktusok árán vándorol végig a dél-orsz szteppéken, a Kaukázuson keresztül és egyszer csak megérkezik ide, a mai Magyarország területére. A következő jelenetekben történelmi szempontból már bátrabban fogalmazhatunk véleményt. Például a redempcióról, egy olyan fontos eseményről, amely a mi jász öntudatunk részét és alapját képezi.

A zeneszerzőt, Melis Lászlót magával ragadta a jászok szellemisége a 2500 évet végigölelő produkció zeneiségéhez.

Melis László: Beleástam magam és most ficáncolok ebben a dologban. Mai zene lesz, áthallásokkal. A komolyzenei zenészekből álló ensemble viszi a hátán a zene fő részét, de van benne népi zenekar, énekes szólisták, és nagy szerepe lesz a jászberényi kórusokból válogatott Jászok vegyes karnak is. Az egész darabon keresztül hallhatunk egy ismert magyar balladát különböző szövegekkel, amely összeköti, ívbe teszi az egészet.

A produkció igyekszik a jász tehetség bemutatására. Turi Melinda vagy Mizsei Zoltán operaénekesek kivételes tehetsége mellett számos szereplőt vagy kórustagot sorolhatnánk, akik külön-külön is büszkén felmutatható gyöngyszemei a kürt oltalma alatt élőknek.

Göbölös Ferenc, a jász Bölcsék egyike szerint ez a produkció emlékeztet bennünket arra is, hogy a múlt nem merülhet feledésbe.

Göbölös Ferenc: A múltat nem szabad elfelejteni. A múltra mindig vissza kell emlékezni, mert a múlt segít abban, hogy építsük a jövőt. Tanácsokat ad példákkal. A bölcsesség akkor fog kiteljesedni, ha megértetem a gondolataimat, más fogja eldönteni, hogy igazak-e azok a gondolatok.

Az énekes szereplők örömmel fedezték fel magukban az időnként megszunnyadó jász identitást, mely az elszármazottakban ismét felszínre hozta a szülőföld szeretetét, az itthon maradottakban pedig a lokálpatrióta érzést, s ezzel együtt az éneklés más-más dimenzióit, élményeit.

Mizsei Zoltán: Igazi Melis muzsika ez. Én, a Lacitól többfélét énekeltem már, a nagyon nehezen megtanulható kamaramuzsikától az oratórikus hangvételű művekig. De, ilyen munkánk még nem volt, főleg úgy, hogy én is színpadon leszek. Az az érzésem, hogy nagyon jó benne részt venni, és nagyon jó egy ilyen színpadi forgatagban benne lenni, énekelni. Ez nekem egy egészen új élmény.

A tánc. A tánc, melyben még a többi művészeti ág nál is nagyobb tapasztalata van a jászoknak. Nem véletlen, hogy a mi generációnkban a Kárpát-medence néptánc kincsét őrzik a lehető legszínvonalasabban a Jászság Népi Együttes tagjai, akik a Magyar Állami Népi Együttes táncosaival és meghívott koreográfusokkal együtt igyekeznek a kétszer 7 jelenetben együtt elmesélni népcsoportunk múltját.

Kocsis Enikő: Jászberényben mindig jó lenni, a Jászság Népi Együttesben nagyon sok az ismerős. Olyanok is, akik már nem táncolnak, mert családos emberek, de jó látni azt, hogy mindig megújul a csapat. Itt, ebben a produkcióban is nagyon fiatal generáció szerepel. Ők azok, akik felnövekedtek, jó látni, hogy a korábban még ifiként táncolók ma már a felnőtt együttes tagjai. Nagyon szépen megállják a helyüket ebben a nem könnyű feladatban. Nemcsak az autentikus, hanem a táncszínházi részekben is, ahol a néptánc mozdulatokon túl olyan mozgáselemeket is beépítünk a koreográfiákba, amelyek a dramaturgiát, a történetet próbálják segíteni és a látványt emelni.

Fundák-Kaszai Lili: Számomra ez a mai nap nagyon nagy meglepetés volt, mert nem gondoltam volna, hogy ilyen erős energiák szabadulnak fel. Ez a közeg eleve meghatározó mindkettőnknek. Én itt nevelkedtem a Jászság Népi Együttesnél, Kristóf csak felnőtt korában csatlakozott, de ez nagyszerű lehetőség, hogy visszatérhetünk az anyaegyütteshez. Nagyszerű dolog olyan alkotókkal dolgozni, akik mestereink voltak, példaképeink: Szűcs Gábor, Mihályi Gábor, Fitos Dezső, Kocsis Enikő. A legnagyobb meglepetést ma a zene adta. Elképesztő, hogy amikor órákat gyakorolsz a próbateremben gépzeneré, majd utána egyszer csak itt megszólal a zene, a kórus, a szólisták.

Fundák Kristóf: A mi műfajunkban ez a produkció egyedülálló lesz az országban és itt a Jászságban. A bemutató napja nagyon fontos pillanata lesz elsősorban a jászok, de minden érdeklődő számára is.

Soós Andrea: Egy alkotó mindig törekszik arra, hogy újat alkosson, új dolgokat fedezzen fel saját magának és a külvilágnak is. A produkcióban digitális vetített világ festi alá a látványt, és a színpadon egy minimális díszlet is meg fog jelenni, amelyeket én készítek, illetve tervezek.

Mi a célja a produkciónak? Ez csupán szórakoztat, vagy szeretne egy olyan kulturális bóját is elhelyezni ezen az idővonalon, amelyen haladunk az életünkben, és amelyre sok évtizeden keresztül visszaemlékezünk? Mit szeretne elérni ez a mű?

Soós Andrea: Itt a jász összefogásról is szó van. Amikor bekapcsolódtam a munkába legfőképpen azok a gondolatok foglalkoztattak, hogy itt születünk, ide tartozunk, akkor is, ha most máshol élünk, a gyökerek ide kötnek és összekötnek, valamit tehetünk magunkért, másokért, ami rólunk szól. Egyfajta összetartozást is kifejez, és az identitásunkat is növeli. Ez a fő mondanivalónk, ezt szeretnénk többféle művészeti eszközzel létrehozni.

A produkció, a jászok népcsoportján keresztül mutatja meg az egyetemes emberi értékek jelenlétét és fontosságát.

Mihályi Gábor: Ez az előadás, miközben a jászokról szól, egyben rólunk szól magyarokról, rólunk szól emberekről. Azokról a humanista értékekről, amelyek jegyében vélhetően a jászok is éltek, és ezért voltak képesek a mai napig fennmaradni. Ezek egyetemes emberi értékek. Én azt gondolom, hogy ez az előadás túlmutat ennek a kis területnek az értékrendjén, történelmén és kultúráján, miközben folyamatosan erre hivatkozik, de ez a világról és az emberről szól. Arról, hogy az ember gyökerek nélkül nem nagyon tud, nem nagyon képes létezni. Szükség van a gyökerekre, szükség van az összekapaszkodásra, szükség van a leveretésekből az újra és újra fölállásra, a hitre, az önbizalomra, az összefogásra, összekapcsolásra.

(Interjúrészletek a Jász Trió TV anyagaiból
Felelős szerkesztő, riporter: Erdei Gábor)

Fotók: Gémesi Balázs, Papp Kornél

Facebook-napló 1.

(Részletek a Jászok – történelmi dal- és táncjáték hivatalos közösségi oldaláról.)

2015. október 13.

Megszületett a Jászok– Történelmi dal- és táncjáték oldala! Reméljük, sok közös élményben lesz részünk! Szeressétek, kövessétek fejlődését, terjesszétek!

2015. október 14.

„A Jászok– Történelmi dal- és táncjáték egy olyan összművészeti alkotás, amely sajátos és egyedi módon integrálja jelen korunk tradicionális és kortárs művészetének jelenségeit. Szuverén módon szól a tánc, a zene, a költészet, a képzőművészet segítségével mindazokról az egyetemes emberi értékekről, amelyek szellemében mi jászok is létezünk a világban.”

Mihályi Gábor

2015. november 2.

TUdTAD, HOGY ...

... egy 30 fős kórus is szerepel az előadásban?

László Virág: Az első kóruspróba megvolt! Különleges élményben volt részünk. Átérezhettünk valamit abból, amit a zeneszerző elképzelt. Nagy munka áll előttünk, de nagyon élvezzük minden percét. Ez a mű eleve sikerre van ítélve!

2015. november 17.

Kotta részlet premier!

TUdTAD, HOGY...

... a Jászok – Történelmi dal- és táncjáték zeneszerzője Melis László, aki már hónapok óta dolgozik a darabon?

2015. november 23.

TUdTAD, HOGY ...

... a Bölcsék szerepében a Jászság táncegyüttes alapító táncosai lépnek színpadra? Velük forgattunk a darabhoz.

2015. november 27.

Dolgozunk! Első kóruspróba...

Mária Thormanné Husznay: De JÓ volt!!! Már várom a jövő heti próbát! :)

Jászok –Történelmi dal- és táncjáték 2 új fényképet töltött fel ebbe az albumba: „A kulisszák mögött” — itt: Hagyományok Háza.

2015. december 12.

Első énekpróbán a Magyar Állami Népi Együttes / Hungarian State Folk Ensemble táncosai és Rékasi Emese

2016. január 17.

Még 138 nap...

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték 3 új fényképet töltött fel ebbe az albumba: „A kulisszák mögött”.

január 21.

Próbák, megbeszélések, interjúk...

2016. február 2.

A héten újabb izgalmas lépések: csütörtökön hangfelvételek készülnek a szólistáinkkal!

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték megosztotta Magyar Állami Népi Együttes / Hungarian State Folk Ensemble bejegyzését.

február 4. · Gözerővel készül a *Jászok – Történelmi dal- és táncjáték*.

Ma a jelmezterveket beszélte át Mihályi Gábor, a darab rendezője, Soós Andrea látvány- és díszlettervező, valamint Szűcs Edit jelmeztervező.

A Hagyományok Háza Stúdiójában pedig készül a hangfelvétel.

február 10. ·

TUDDAD, hogy...

... a Fölszállott a páva zsűritagjaként is jól ismert Kocsis Enikő és férje, Fitos Dezső koreográfusok is alkotótársaink? A mai próbán a Hagyományok Háza-ban általuk születnek új jelenetek a Magyar Állami Népi Együttes / Hungarian State Folk Ensemble táncosaival

február 13. ·

Még 111 nap ...

február 16. ·

Olyan 75. évüket betöltött jász származású férfiakat és nőket keresünk, akik szívesen adják arcukat (fotójukat) a produkcióhoz. Kérjük, osszátok, minél több jászhoz elérjen, s hozzátok el a nagyszülőket, dédszülőket! Infók az alábbi bejegyzésben!

február 24. ·

Még kerek 100 nap!

március 6. ·

Köszönjük mindazoknak a Jászságban élő vagy elszármazott jászoknak a nagyon szép, gazdagító élményt, akik eljöttek a február 27-i fotózásra, filmezésre!

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték, itt: Jászberény.

március 19. ·

Elkezdődött! Első egész napos összpróba...

április 16. ·

Elkezdődött! 2. egész napos összpróba! 😊❤️ A több mint 100 fős társulattal!

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték 3 új fényképet töltött fel — motivált.

április 27. ·

Megkezdődtek a ruhapróbák!

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték: 😊 csodásan van.

április 30. ·

Harmadik egész napos összpróba a több mint 100 fős társulattal ON!!!

Ágnes Gallainé Krizsanics: Fantasztikus, ahogyan a képeken átsugárzik a dinamika!

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték 7 új fényképet töltött fel.

május 18. ·

Apró kreatív jászokat díjaztunk! Témák: Mi jut eszedbe a jász szó hallatán? Mit gondolsz milyen lehetett a jászok őshazája? Hogy nézhettek ki őseink, milyen volt a viseletük? Képzeld el, hogy te vagy a darab jelmez- és díszlettervezője, készítsd el saját jelmezterveidet vagy az előadás díszletét, színpadképét! Rajzpályázat az egész Jászságban a produkció kapcsán.

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték 4 új fényképet töltött fel — fantasztikusan van.

május 27.

Épül a színpad!!!

János Balogh: Lesz mit betáncolni

Koczás György: Az igen! Ahogy ígérték. Már- már a monumentális jelzőt is kaphatja.

Jászok – Történelmi dal- és táncjáték megosztotta az eseményét.

június 2.

MÁR CSAK 1 NAP!!!!!!

2016. június 3. Premier

június 3.

„Rengeteg munkaóra, fáradság és elhullajtott hajszál mentén született meg ez a produkció, mégsem izzadságszagú. Friss és eleven, cseppet sem poros vagy avitt. Itt Jászberényben, ahol a közönség hajlamos azt hinni, minden a táncról szól, sikerült új arcot adni a táncnak. Kortárs köntösbe bújtak a legényesek és a körtáncok, az alkotók munkájának köszönhetően azonban senki nem fogja elvontnak, az autentikustól távol állónak titulálni a darabot.” Bővebben: <http://tutihir.hu/index.php...>

Soós Andrea 4 új fényképet töltött fel — büszke.

június 6. ·

Nagyot álmodtunk és megcsináltuk!!!

Köszönöm, Gábor Mihályi! Köszönöm a hosszú, kemény, kitartó, professzionális munkát az alkotótársaimnak, az előadóművészeinknek, minden közreműködő munkatársnak! Nagyon büszke vagyok a Társulatra! (itt nem sorolnám a több mint száz főt, de a honlapunkon és a helyszíni molinókon megtettem :) És ne feledjétek: folyt. köv.!) Köszönet a támogatóknak, mindenkinek, aki hitt bennünk!!! Köszönet a lelkes nézőknek!

Károlyné Csóka: Ilyen szépet még soha nem láttam. Én is megnézem még egyszer a lányommal, majd szeptemberben a MŰPÁ-ban. Szívből gratulálok az alkotóknak, akik megálmodták és megvalósították ezt a gyönyörűséget. Minden elismerés az összes résztvevőnek, akik szívüket-lelküket beletéve csodálatos, emlékezetes, profi produkcióval ajándékoztak meg.

Dobákné Szórád: Nagyon jó volt, lenyűgözött, megnézném még egyszer!

Julcsi Pozsonyine: NAGYON JÓ ÉS SZÉP ELŐADÁS VOLT. GRATULÁLOK MINDENKINEK! REMÉLEM, LESZ TOVÁBBI ELŐADÁS!

Susztér Zsolt: Mindenkinek teljes szívemből gratulálok! Büszke vagyok rátok, mosolyt csaltatok az arcomra, sőt boldog voltam, hogy ott lehettem személyesen Jászberényben. Nagyon jól éreztem magamat végig, figyeltem és csak mosolyogtam. Felejthetetlen élmény volt, meg szeretném köszönni nektek. Támogattátok a szegényeket, sérülteket, enyhén fogyatékos felnőtteket és gyerekeket. Nagyon remélem, ezzel a táncelőadással sok városba el fogtok menni. Azt kívánom, folytatódjon tovább! Még, még, még, ennyi nem elég. :))

Corradi Sárközy Tünde: Mindenesetre ez maximálisan igaz állítás, mivel ez a mélyreható és magával ragadó produkció megállná a helyét a világ bármely pontján és színpadain egyaránt! Erről a nagyszerű előadásról csak szuperlatívuszokban lehet beszélni, mivel ezen produkció rendkívüli és kiváló műalkotások egyike a magyar produktumok palettáján! A ruhák, kosztümök is abszolút a jelmeztervező kiváló munkáját dicsérik! Mindenképpen érdemes, hogy a jövőben ennek további folytatása legyen! Minden Jót!

Zsuzsanna Pecha: Ott voltam a premieren és ott leszek a záró előadáson is. Büszke vagyok a lányomra, aki a kórus tagjaként részese lehetett ennek a csodának.

Corradi Sárközy Tünde: Valóban csoda társulat! Remek volt az előadás, ha még lehet fokozni, másodszorra még jobban tetszett :) Még harmadszorra is szívesen megnézném :) A legnagyobb elismerésem az egész társulatnak, rendezőnek, zeneszerzőnek és még sokaknak, akik ebben részt vettek. És nem utolsósorban a városnak, hogy a színpadot alkalmassá tették erre!!!

Horacekné Szalóki Anett: Köszönöm az élményt, amit ez a „nagy család” nyújtott! (Sajnálom, hogy csak egyszer tudtam megnézni.) Minden elismerésem a produkció résztvevőinek, alkotóinak! Turi Melinda, BÜSZKE VAGYOK RÁD!!!! Sok sikert kívánok Mindenkinek, kívánom, legyen folytatása, mert világszínvonalú mű született! GRATULÁLOK!!!!

Györgyné Horváth: Gratulálok sok szeretettel, elismeréssel, fantasztikus élmény volt !!!!!!!

Zsuzsanna Csikós: Megszületett a csoda, köszönjük.

Károlyné Csóka: Életre szóló élmény volt. Köszönöm.

június 15.

„Nagyszerű élmény!

Gábor Mihályi zseniális rendezése és koreográfiája.

Melis László pazar muzsikája.

A bravúros zenekar, táncosok, énekesek, gyerekek ...

És mindezt megszervezni, összehozni ... Soós Andrea remekelt! Több mint 100 boldog ember a színpadon ... Több mint 1000 boldog ember a nézőtéren ... Gyönyörű este!” Szinetár Miklós

Ilona Oláhné Farkas: Szinetár Miklós minden szavával egyetérték!!! Ez a mű – egy remekmű!!!

Facebook – napló 2.

(Részletek a TÁRSULAT zárt csoport bejegyzéseiből.)

Soós Andrea

március 17.

Kedves Kollegák, Alkotók, Művészek!

Létrehoztam ezt a zárt csoportot, belső infók, óhajok-sóhajok, kérdések, válaszok, élmények ... megosztására!

Mária Thormanné Husznay: 😊 boldog.

március 20. · Jászberény, Jász-Nagykun-Szolnok megye

Döbbenetes hatású volt a tegnapi első összpróba!

Le a kalappal mindenki előtt, és nagy-nagy KÖSZÖNET! 😊

Tóth Éva: Egyetérték! Felkorbácsoló, megható, felemelő – ez mind egyben.

Soós Andrea

március 20.

Köszönöm MINDENKINEK a tegnapi kitartó fegyelmezett munkát és a szórakoztató estét! A társulat összeállt! A mű együtt megszólalt és megmozdult. Csodálatos érzés!

György Csillik

március 25.

Kedves Mihályi Gábor!

Boldog névnapot kívánok magam és kórustársaim nevében!

Persze szeretnék reagálni az első összpróba után, a kórusnak írt soraidra!

Tudjuk, hogy azt is megmondanád keményen, ha valami nem tetszik, ezért jelentősek a soraid.

Jólesik, ha az embert dicsérik, mert motiválja az érintetteket. Nem szabad elszállni sem, mert a tegnapi próba megint követte az eddigi gyakorlatot. Zeneszerzőnk, Karnagyunk, újra

meglepett minket, most egy csodálatos Requiem-mel. Örömmel és lelkesedéssel zajlott a próba, gyönyörűen haladtunk. A végén „össze is énekeltük”, ami tényleg a jó munka eredménye. Feltöltődve mentünk haza a próbáról.

Nektek meg mi gratulálunk a közös próbán bemutatott tánchoz, mert ilyen közelről látva a teljesítményeteket, szenzációs élmény volt. Csak így tovább!

György Csillik

április 17.

A tegnapi összpróba újra frenetikus volt. Nem véletlenül tört ki az öröm és taps a végén belőlünk. Csodálatos, hogy magától értetődő volt mindenkinek a maximum odaadás.

Éva Bathó

május 7.

Ez is egy dolgozós hét volt, végre péntek! Szombaton reggel nem kell korán kelni, végre alhatok! Bepótolhatom a napok óta felhalmozott alváshiányom (ebben nagy szerepe van a kínzó allergiának is, de most nem ez a téma) és akkor hajnalban arra ébredek, hogy 30 torokból zeng a fejemben: Mária Terééééziaaaaaa! és közben látom Drága Zeneszerzőnk cinkos mosolyát is, miközben vezényli, ezerhétszáznegyvenöt május ha-to-dikán kelt pri-vi-legi-á-lis okkkklevelé...hát kell ez nekem? IIIIIgen!

Erzsébet Kisné Csordás

május 23.

Kedves Dalostársaim! Tegnap, a próba utáni zsiros kenyér-partin volt alkalmam hosszasan beszélgetni három ifjú táncos fiatalemberrel az Állami Népi Együttes tagjai közül. Szó esett sok mindenről, de egy megjegyzésük végtelenül jólesett és nagyon büszkévé tett – azt mondták, hogy óriási töltést ad nekik a mi énekünk. Én meg megerősítettem, hogy nekünk meg az ő táncuk. Így lesz egymást erősítő energiák gyűjtőhelye ez a darab – ami abszolút érezhető minden egyes próbán –, és egészen biztosan érezhető lesz majd az előadásokon is! Csodálatos érzés része lenni annak a folyamatnak, ahogy idegenekből munkatársakká, jó ismerőssé, s talán néhányan barátokká is válunk! Köszönet mindenkinek, akinek a legkisebb része is van ebben!

Soós Andrea

június 1.

Kedves Társulat! Mivel Ti nem látjátok magatokat kívülről, írom: csodálatosak voltok a ma esti jelenetek, isteniek vagytok!!! Nem is találom a szavakat... talán aludni kellene... 😊

Erzsébet Kisné Csordás: Hajnalban talán valóban inkább aludni kellene:-) Amúgy abszolút értem, hogy nem tudsz, és szerintem sokan vagyunk így vele, mert többen csak sokára tudunk lenyugodni a próbák után. Nagyon köszönjük a visszajelzést, ránk fér, mert mi kórustagok különösen nem tudjuk felmérni az együtt-hatást! KÖSZÖNJÜK, nagy lökést adnak a szavaid!

Erzsébet Kisné Csordásjúnius 1.

Személy szerint én még soha nem voltam részese ekkora méretű produkciónak mint a Jászok. Próbáról-próbára, sőt, most már estéről-estére látni, ahogy alakul, finomodik a jelenetsor, a zene, a mozgás, az ének. S ugyan a „mélyben”, azaz hátul a színpalak mögött bizony jelen van a vita, a bosszúság, a felcsattanó indulatok, az értetlenkedés is – a végső cél azonban mégis összeköt mindenkit: hogy ez az egész a lehető legjobb legyen, hogy megmutassuk annak, aki látja, és megmutassuk önmagunknak, hogy erre is képesek vagyunk! Nagyon büszke vagyok arra, hogy részt vehetek benne! :)

Erzsébet Kisné Csordásjúnius 1.

Mi, „civiliek”, akik „csak” énekelünk, minden alkalommal leesett állal figyeljük a táncosaink teljesítményét a színpadon – bármelyik együtteshez is tartozzanak eredetileg! Nem is igen találunk szavakat arra a heroikus munkára, ami ebben benne van – ezt sokszor megbeszéljük a dalos társakkal! Tudom persze, hogy ez a dolguk, erre szerződtek, ez az életük – (hiszen, aki ...-nak áll, az ne csodálkozzon, ha...ugye?) – de AKKOR IS ESZMÉLETLEN MELÓ! És persze hihetetlenül látványos és lehengerlő a végeredmény! Csodállak Titeket fiúk, lányok!

Tóth Éva: Teljes mértékben egyetértek. Minden egyes este kellemes borzongással, sőt, csodálattal nézem és hallgatom, mintha csak először lenne benne részem. Hihetetlen fegyelemmel, mégis mosolyogva, sokszor humorizálva, összhangban a zenével, énekkel, egymással dolgoznak, mégis úgy, hogy ez ne munkának, hanem szórakozásnak, szórakoztatásnak tűnjön – és az is! Mi pedig fáradtan, mégis élvezettel nézzük, és veszünk részt benne, újra és újra...

Erzsébet Kisné Csordásjúnius 3.

Amikor az ember egy ilyen varázslat után, mint a tegnap este volt, hazajön és szembesül a poros nappalival, a szennyes ruhakupaccal, a mosatlan edényekkel, a gyomos kerttel, a nyíratlan füvel ... nos, az elég kiábrándító tud lenni! És akinek még az óra is csörög hajnalban ...! Hát csoda-e, ha visszavágyunk a színpadra????

Tóth Éva: Itt ülök egy kupac jelenléti ív fölött, és közben „Alsó szép ég, felső kék ég...” :) lesz ebből bér valaha?

Otthon meg kellene még egy fotel a ruháknak, mert kettő már tele van; de megéri! Hiszen minden éjszaka mulatunk :))

Melinda Turi: Ugye, ugye!!!!? Pedig milyen sokszor szembesül az ember azzal, hogy „Neked könnyű, mert azt csinálod, amit szeretsz”... EZ ÍÍGY VAN!!!! ... csak itt a háttér, amit írsz Te is, az ember „civil” élete... Amit bizony időnként brutál nehéz utolérni ... Kaja, tiszta ruha semmi, elintéznivalók, szennyes, kupi, kosz meg csak gyülik... Mégis hullá fáradt a

tested, az agyad, és a lelked beszippantja a produkció, ami épp készül... de légy odafigyelő, kedves, gondoskodó anya és szülő... Hát, ilyen „könnyű” a művészek élete!!!! (csak erről nem szoktunk beszélni)

TOI-TOI ESTÉRE MINDENKINEK!!!!

Erzsébet Kisné Csordás

június 3.

Kedves Mindenki! Ma dolgom volt a városban, ahol több ismerőssémmel is összeakadtam, akik látták a tegnapi estét. MINDENKI (még a legszkeptikusabbak is) SZUPERLATÍVUSZOKBAN BESZÉL RÓLA! :-) :-) :-) Még sms-eket is kaptam, magasztaló tartalmakkal! Aztán még a munkahelyemre is beugrottam, „begyűjteni” a babérokat! Sikerült! A fiatalok fürtökben lógtak rajtam és folyamatosan rajongtak az előadás miatt. A kollégáim teljesen odavannak tőle! MINDENT dicsérték: a táncot, a zenét, az éneket, a jelmezeket, az egész látványt! Pedig ezt ma még überelni fogjuk! Apopó, itt az idő, megyek készülődni! Viszlát, hamarosan!:-)

György Csillik

június 4.

Kedveseim! Örültem a szombat estének, mert nem éreztem kevesebbnek, mint a premier előadást! Gratulálok minden társulati tagnak. Még mindig nagyon tetszik a ZENE. MELIS LÁSZLÓ csupa nagybetűvel, köszönjük! A többiek érdemét nem csorbítva írom e sorokat. Kíváncsi vagyok Mihályi Gabi „intelmeire” holnap, vasárnap?

Erzsébet Kisné Csordás

június 1.

Nem tudom, mennyire van helye ezen a fórumon a legbensőbb énünkről beszélni – én most egy picit mégis ezt szeretném tenni – bocsássatok meg érte! (Legfeljebb haragos arcot kapok lájk helyett – na, bumm!) Szóval: amikor elvállaltam, csak azt éreztem, hogy nekem valami miatt nagyon részt kell ebben vennem. Nagyon tetszett a téma, izgatott a kihívás, izgalmas (bár első hallásra néha kissé riasztó) volt a zene. És bár tudtam, hogy fizikailag nehezen fogom bírni, ismervén egészségi állapotomat – semmi pénzért ki nem maradtam volna belőle! Kíváncsi voltam, le tudom-e győzni önmagam, fel tudom-e áldozni a szabad időm jó részét, bírom-e lelkileg a nyomást, az elvárásokat, meg tudom-e jól tanulni az énekeket, mit várnak el tőlem a színpadon és meg tudok-e annak felelni... – és egyáltalán: mi az ördögöt keresek én itt? Aztán rájöttem: EGY MEGTISZTULÁSI FOLYAMAT RÉSZE VAGYOK. Mindenkinek megvan a maga története persze, de a személyes ismerőseim tudják, hogy nekem az elmúlt két év bőven tartogatott tragédiákat. Úgy érzem, ezeket most, így tudom feldolgozni, ezután könnyebb lesz továbblépni, tovább élni, új célokat találni, s azokat megvalósítani. Mintha mázsás súlyok szakadnának le rólam! Esküszöm, még mozogni is könnyebben tudok! Ezer köszönet Melis Lászlónak a zenéért – olyan mélységeket szakít fel bennem, amelyekre nem is gondoltam, hogy vannak! És amikor ott vagyunk a színpadon és mindnyájan együtt küzdünk egy fantasztikus célért, akkor olyan energiák szabadulnak fel és el, amelyekről eddig halvány sejtelmem sem volt! Sokat sírok

mostanában, amikor nem látja senki – a sebek feltépődnek ÉS kitisztulnak! KÖSZÖNET ÉRTE MINDNYÁJATOKNAK! 😊

Erzsébet Kisné Csordás: Ternyák Csaba egri Érsek Úr köszöntő beszédéből: „az egyszeri plébános egy hosszúra sikerült mise után: Mit is mondhatnék még nektek? Mire a hívek: Az áment atyám, az áment!”

Madarász Lajos

június 7.

Nem tudom, ki, hogy van ezzel, de nekem jólesett a tegnapi pihenőnap. Viszont ma már alig várom, hogy amikor felhangzik a „Hortagitesz ata”, a hideg végigfusson a hátamon! Szerintem nem lesz ez másként egész szombatig!! Hatalmas élmény és megtiszteltetés ebben a csapatban színpadra állni!

Erzsébet Kisné Csordás

június 10.

Amikor a színpad mögött spontán – kabala – szertartások alakulnak ki: egy ruhaigazítás egy jelenet előtt, egy kötelező összenézés egy másikban, előadás előtti feszkóvezető bohóckodás (ami után hótt’ komolyan kéne színpadra vonulni!) — nos, akkor azt hiszem, nem csak szertartások alakulnak ... :-). És én ettől nagyon boldog vagyok! :-). Jó éjt mindenkinek! Holnap (azaz ma) veletek ugyanott!

Erzsébet Kisné Csordás

június 11.

És így az utolsó előadás előtt hosszan visszanézek.....és hagyom folyni a könnyeimet, míg senki sem látja - hogy aztán este, előttetek már csak nyelni legyek képes.....ha ugyan sikerül!
Richard Kökény: ...énekelni is kell...! Hahóóó...!
Majd utána nyelünk mindent, ami folyik...! :)

Soós Andrea

június 11.

Ma este vendégeink voltak Szinetár Miklós és Hámori Ildikó. A darab és a körítése lenyűgözte őket (is 😊)!

Gábor Mihályi: Így van, a tanár úr vagy tízszer elmondta, hogy REMEK! 😊

De azért nemcsak a kerítés, hanem a „ház” is remek!

Soós Andrea: Csak útközben is vagy 10x gratulált Szinetár Miklós, már zavarba ejtő volt lereagálni. És kimondta: „Jásznak lenni, magyarnak lenni, embernek lenni!”

Erzsébet Kisné Csordás

június 11.

Van a mi darabunknak egy számomra különösen szívszorító jelenete (a színpad mögöl látom): amikor a király hadba hívja a jászokat, az asszonyaik próbálják visszatartani őket, hol erővel, hol öleléssel, de persze nem lehet, mert A FÉRFI győzni akar! És amikor már teljesen

reménytelen, akkor az asszonyok odagyűlnek a víztartó köré, a férfiak pedig még utoljára hosszan visszanéznak, hogy aztán végleg elmenjenek győzni, vagy meghalni – az a pillanat.....! Minden alkalommal lúdbőrös lesz a hátam és nyelem a könnyeimet!

Madarász Lajos

június 10.

4 órától már megint képtelen vagyok bármi másra figyelni mint az estét várni, hogy megszólaljon a zene és elinduljon felfelé a függöny. Ha ezt nekem valaki a premier után vagy akár a múlt hétvégén mondja, akkor kiröhögöm! Akkor inkább leküzdendő feladat volt a hátralevő 6-7 előadás. Mára addikció. Ez a cucc függőséget okoz!!!

Sándor Koczka: Jó anyag!

Krasnyánszki Erika: Egyenesen magunkba szippantjuk!!!!

Madarász Lajos

június 10.

Ma délután láttam a Jász Trió TV 10 perces összefoglalóját a Jászok premierjéről. Az összeállítás kiváló és egyszerűen nem tudom magam túltenni azon a hatáson, amit rám gyakorolt az itt megjelenő jelenetek látványa, és a hozzájuk fűzött kommentár. Aki ismer, tudja, hogy nem vagyok szentimentális alkat, és azt is, hogy nem vagyok a nagy szavak embere. De a magamon tapasztalt emocionális reakció következtében meg kellett állapítanom, hogy a produkció adta élmény-zuhatag örökre, elválaszthatatlanul beépült a lelkembe, és biztos vagyok abban is, hogy nem csak az enyémbe. Hatalmas köszönet azért, hogy részese lehettem/lehetek. Ha e mondandóm csöpögőssre sikeredett, hát nézzétek el, de így érzek.

u.i.: Ti, akik profi művészként, alkotóként rendszeresen éltek át hasonlót, hogy tudjátok elviselni ezt?!!! Vagy egy idő után megszokja az ember??

Soós Andrea: Lajos, ez nekünk – azaz a saját nevemben beszélek –, nekem is nagyon különleges és egyszeri, katartikus élmény. A Jászok – történelmi dal- és táncjáték teljes útja a kezdetektől számomra is új feladatokat, kihívásokat rejtett, melyek folyamatosan alakultak. Első perctől hittem benne. A sok találkozás, megbeszélés, harc, küzdés, buktatók, felállás és öröm ... pontosan, mint a darabban ... úgy

Richárd Kókény: Lajos!

... a szentimentalizmusnak eljött az ideje ...!!!

Tóth Éva

június 12.

Vége van hát ... legalábbis ennek a tíz előadásnak.

Napok óta gondolkodom rajta, írjak-e erről? Aztán ma reggel, úgy 11 óra táján eldöntöttem: leírom.

Nagyon nagy sikerünk volt, ezt megtapasztalhattuk, és tudom, ilyen köszönetet nagyobb díjkiosztó gálákon szoktak mondani, én itt is megteszem.

Köszönettel tartozom a férjemnek, aki helyettem vásárolt be néha, sőt, hétvégén főzött is. Türelmes volt hozzám, és minden fellépés után megkérdezte, hogy sikerült, milyen volt?

Gyermekeimnek, akik már felnőttek ugyan, mégis elhanyagoltnak éreztem őket. Édesanyám-

nak, aki csak annyit látott belőlem, hogy reggel korán elrohanok dolgozni, aztán délután átöltözöm, elrohanok, reggelre mégis odakerül valahogy az aznapi gyógyszeradagja az asztalára.

Munkatársaimnak, akik elviselték ásitásaimat, hangulatingadozásaimat, dúdolgatásomat ... és egyébként nagyon megdicsérték a produkciót. A főnökeimnek, akik elengedtek korábban, és kezddhettem később – csak a bérszámfejtés, bevallások elkészüljenek időre :) A szomszédoknak is, akik „ránéztek” édesanyámra, amikor nekem nem volt időm.

Mindenkinek megköszöntem természetesen élőszóban is. Hatalmas élményben volt részem az elmúlt hetek alatt, de én az a típusú ember vagyok, aki később dolgozza fel az átélteket. Mindenkinek köszönet érte, hogy részt vehettem benne.

További minden szépet és jót mindannyiunknak, és sok ölelés! 😊

Madarász Lajos

június 14.

Még egy rövid utózőnge: 20 éves fiam, aki– enyhén szólva – különösebben nincs oda a színpadi és úgy általában a művészeti produkciókért, szintén megtekintette a szombati záró előadást. Utána annyit mondott, jó volt, tetszett. Mivel hétfőre egy elég komoly vizsgára készült, szűkszavúságát betudtam ennek. (Amúgy sem a szavak embere.) Adalékként még el kell mondjam, hogy a premier után elmondtam neki, hogy a Víz utcai fogadás megnyitásakor mit nyilatkozott a produkció bankvezér támogatója. (Aki ott volt emlékszik, aki nem, annak inkább nem ismételtem meg. :-)) Tegnap, sikeres vizsgája után hazafelé tartottunk az autóban, mikor – csak úgy, in medias res – váratlanul megszólalt: „Egyébként annak ellenére, hogy én nem nagyon bírom az ilyen színpadi dolgokat, még nem telt el 10 perc, de ugyanazt gondoltam mint a bankvezér szponzorotok. Elsodort.” Másoktól hallott sok-sok szuperlatívusz után, számomra ez volt a legnagyobb dicséret, amit a produkció kaphatott! 😊

Soós Andrea

június 14.

Kedves „Nagy családom”! A focival most nem venném fel a versenyt :), fáradt is vagyok nagyon ... szomorú látvány volt tegnap a szabadtéri üresen, lógó vezetékekkel, árválkodó pár kottaállvánnyal ...

Varázsoltunk. Hiányoztok. Jelentkezem.

Sárközi Márta

június 13.

Sziasztok!

Most biztos kikapok Patriktól, mert nem szereti, ha beszélek róla ... Pláne azt nem, ha a könnyeiről tudnak ... Vállalom 😊

Nos, szombat éjjel, amikor a kimerültségtől meggyötörten, nagy könnyörgések árán elindultunk haza, majd a Víz utcában beszálltunk az autóba, az én drága gyermekem olyan zokogásban tört ki, hogy megijedtem. „Anya, nekem egész este fáj a fejem, mert bennem volt ez a feszültség! De nem akartam sírni, mert nem akartam, hogy lássák. Én nem akarom, hogy vége legyen, nekem annyira hiányozni fog!” « És csak sírt..... Én az ő nevében köszönöm, hogy 10 évesen ezt az élményt átélhette, hogy ott lehetett. Köszönöm Norbert Busai-nek és Zsuzsanna Busai-nak, hogy megtanították táncolni, és rá gondoltak, amikor egy „Kisfiú”

kellett a Jászokba. Én pedig szülőként köszönöm, hogy láthattam a gyermekem a színpadon. Képzeltetek, szombaton már úgy néztem végig, hogy nem csak Patrikra szegeződött a tekintetem. 😊 Egy csomó dologra rácsodálkoztam, jé, ez is volt eddig is a színpadon? Szép napot, szép hetet! Patrik anyukájaUi. Bocs még egy dolog eszembe jutott.... Patrik egy aranyköpése. A záró bulin sörös pohárból itta a Fantát (ha már alkoholt nem ihatott). Nézi a sörös poharat, majd megszólalt: „Anya, ha sok pénzem lenne, megvenném az Arany Ászokot és elnevezném Arany Jászoknak!” :)

Madarász Lajos: Köszí, hogy leírtad. Gondolom, hogy véleményemmel a társulat többsége egyetért, hogy mindvégig bámulattal követtük a két gyerekszereplő hihetetlen fegyelmzett és profi kitarását, ami bármelyik felnőttnek a becsületére válna. Nyugodtan megmondhatod Patriknak, hogy a kórusból a nagydarab szakállas bácsi is sírt, amiért vége lett! Gratulálok a fiatokhoz és további sok sikert!

Gábor Mihályi: Azt hiszem, mi felnőttek is „kóválygunk” még néhány napig a hirtelen támadt ürességben.

Mária Thormanné Husznay: Nekünk nincs megállás, mert még 4 fellépésünk lesz a közeljövőben a CNÉ-vel. A lelkünk pedig feltöltődött azzal a sok széppel és feledhetetlen élménnyel, melyeket ettől a fantasztikus produkciótól kaptunk. ❤️

Erzsébet Péterné Varga: Tegnap néztük állandóan az órát és behelyettesítettük a történeteket. Most fel a függöny..... finálé.

Madarász Lajos: Erzsébet Péterné Varga, pont ugyanígy tettem én is. Sőt, még ma is nézem az órát.

Erzsébet Kisné Csordás: Nekem is elvonási tüneteim vannak...

György Csillik: Igen! Ők voltak, a két gyermek a legnagyobb hőse ennek a produkciónak, gratulálok Nekik! Nemcsak ők, hanem mi is és én is elérékenyültem, hogy valami nagynak vége van, de NINCS VÉGE! Lesz még előadás és készül hang és videófelvétel. Vissza lehet idézni a történeteket. Sőt! A videón látjuk majd azt, mit is csináltunk közösen. A fotók már több esetben ledöbbsentettek azzal, hogy mit lát a közönség. Mi ebből még nem láttunk semmit. Ez is eljön. Szóval ezt nem veheti el senki, ezt mi csináltuk és büszkéek lehetünk rá. Kedves Patrik és Borika, még sokszor könnyeztetek hasonló produkció végén. További sikereket! :)

Erzsébet Kisné Csordás június 20.

Sokáig töprengtem, hogy a látványon, a zenén kívül mi fogott meg még annyira ebben a darabban engem. Aztán arra jutottam, hogy a férfi és a női sorsok, erők, energiák olyan klasszikus értelmezése és formába öntése ragadott meg és sodort el teljesen, amellyel a hétköznapi életben már ritkán találkozni. És, hogy mennyire hiányzik, az ilyen rettentő intenzív hatásra derül csak ki. Az a tartás – fizikai értelemben, látványban –, ahogy ezek a lányok, fiúk mozogtak a színpadon, valami olyan mélyen lévő húrokat pendített meg az én lelkemben, hogy néha alig

kaptam levegőt! Igen, ez lenne a dolgunk, ez lenne az igazi: a NŐ védje a férfit és harcoljon érte, a FÉRFI védje a nőt és harcoljon érte, EGYÜTT tegyük, amit kell és ne egymás ellen! Legyünk büszkék magunkra és egymásra, álljunk ki egymásért, de, ha kell, engedjük el és törődjünk bele, hogy más az útja. Senki se mondta, hogy könnyű, csak azt, hogy így érdemes! CSAKIS ÍGY! ÉS SOSE FELEJTSÜK EL, HOGY HONNAN JÖTTÜNK! Mert gyökerek nélkül egyetlen fa sem élhet. Jó éjt mindenkinek!

Soós Andrea

július 4.

Sziasztok! Furcsa dimenzió az idő! Tegnap, amikor tudatosult bennem, hogy csak 1 hónapja mutattuk be a darabot, akkor indult az előadás-sorozat, egyszerre közelinek és már távolinak is tűnt... Végtelenül hálás vagyok, hogy a produkció minden időszakát a legmélyebb intenzitással éltem és élhettem meg. Veletek együtt!

Életem egyik legszebb szakasza!

Erre csak ráérsített ma, ahogyan összegyűjtöttem a megjelent kisfilmeket a honlapunkra, és bele-belenéztem, újabb pillanatokat, gondolatokat lelve, hallva...

Kiss Judit Ágnes: Hét mondat

Nagy tudás, mit rád hagyok:
Kövel, fával egy vagyok,
Nekem fáj, mi bennük sajog.
Értem, mit a víz beszél,
Hallom, miről szól a szél,
Vagy a tündér merre lépdel,
Egy vagyok hét nemzedékkel.

Vagyok fiam és apám,
Nagyapám és unokám,
Dédnagyapám, dédunokám.
Akár bűnös, akár hős,
Együtt utód és az ő.
Hat nemzedék fenn ragyog,
A hetedik én vagyok.

Vagyok lányom és anyám,
Nagyanyám és unokám,
Dédanyám és dédunokám.
Bármit tettek, én tettem,
Sosem leszek egyetlen.
Hatan látják, merre mész,
Hét nemzedék egy egész.